

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 10-2021



**ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH**

**THÁNG 10-2021
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 10-2021



ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến

PM. Cao Huy Hoàng

30-09-2021

01/10 THỨ SÁU TUẦN 26 TN

Br 1, 15-22; Lc 10, 13-16

NHỮNG VỊ KHÁCH KHÔNG MỜI MÀ ĐẾN

“Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”.

Chúa Giê-su rao giảng sự sám hối và Tin Mừng cùng với nhiều phép lạ. Nhiều người đã đón nhận, sám hối, và Tin vào Người. Nhưng cũng có những người không tiếp đón, còn xua đuổi, lên án Người. Họ không muốn tin một Đấng Messia trong dáng vẻ đơn giản tầm thường như thế, và họ cũng không muốn từ bỏ những thú vui đời này. Người lấy làm tiếc cho họ và nói: “Ai tiếp đón Thầy, là tiếp đón Đấng đã sai Thầy”.

Chúng ta được hồng ân đón tiếp Chúa Giê-su và Tin Mừng của Người, là đón tiếp chính lòng xót thương và ơn cứu độ của Chúa Cha. Người muốn chúng ta sống Tin Mừng và loan báo Tin Mừng mình đã sống, bằng việc mở lòng ra mà đón tiếp mọi người, nhất là những người bé nhỏ, đau khổ, đói khát, vì họ đang là hiện thân của Chúa Ki-tô ở giữa đời.

Ai có về Thanh Hóa, ghé thăm Tòa Giám Mục, hẳn sẽ thấy ngay hàng chữ bên cánh trái cổng chính: “Mỗi vị khách là một hồng ân”. Quả thực, câu này làm cho khách đến, dẫu sang hay hèn, giàu hay nghèo, cũng thấy ấm lòng, vì họ được cả một Giáo Phận đón tiếp như một hồng ân của Thiên Chúa.

Gia đình chúng ta có đôi khi phải đón tiếp những vị khách không mời mà đến, ước gì chúng ta cũng nhận ra mỗi vị khách là một hồng ân. Xin nhớ cho rằng, bất kỳ cuộc gặp gỡ nào cũng có sự sắp xếp và tác động của Chúa Thánh Thần, nên chúng ta không được phép làm cho cuộc gặp gỡ ấy xấu đi, hay để lại một ấn tượng buồn bã, nhưng ngược lại, chúng ta có bổn phận làm cho cuộc gặp gỡ ấy nên niềm vui, bình an cho ta và cho người! Vì thế, hãy đón tiếp mọi người trong tinh thần của Tin Mừng là khiêm tốn yêu thương và sẻ chia yêu thương.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống Tin Mừng, và luôn sẻ chia Tin Mừng yêu thương cho mọi người. Amen.

01/10 THÁNH TÊ-RÊ-SA HÀI ĐỒNG GIÊ-SU
Is 66,10-14c; Mt 18,1-5.

HÓA NÊN NHƯ TRẺ NHỎ

“Nếu không hoá nên như trẻ nhỏ, các con sẽ không được vào Nước Trời”.

Chúa Giê-su đang nói với những người lớn, người muốn làm lớn, đang làm lớn, rằng: hãy “hóa nên” như trẻ nhỏ. Bởi, nếu đang là trẻ nhỏ, thì chẳng việc gì phải “hóa nên”. “Hóa nên như trẻ nhỏ”, là bằng lòng hạ mình xuống thấp, chấp nhận buông bỏ cái hiểu biết hơn người, buông bỏ cái quyền hạn trên cao, buông bỏ cách đối xử kẻ cả, để có thể lắng nghe, thấu hiểu, đồng cảm và nhất là yêu thương phục vụ mọi người.

Cách “hóa nên như trẻ nhỏ” là cách của Chúa Giê-su: *“Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa, mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế”* (Phil 2,6-8).

Quả thực, Chúa Giê-su: vốn là Thiên Chúa, nhưng luôn yêu mến Cha, kết hiệp với Cha, và thực hành hoàn toàn thánh ý Cha, như một người Con chí hiếu, một tôi tớ trung thành.

Thánh Nữ Tê-rê-xa được gọi là Hài Đồng Giê-su bởi vì chị yêu mến Chúa Giê-su, luôn kết hiệp với Người và đã đi theo “con đường thơ ấu” của Người. Chị đã chọn “đức khiêm nhường và lòng yêu thương” của Thiên Chúa, trong Đức Giê-su, làm lối dẫn cho cách sống của chị, và chị đã được Thiên Chúa yêu thương thực hiện nơi chị bao việc lạ lùng.

Ước gì người làm cha mẹ, anh chị cũng hãy hạ thấp mình xuống để có thể nên bạn bè thân thiết với con, với em. Ước gì mọi người hãy hạ thấp mình xuống để có thể gần gũi, sẻ chia với bao mảnh đời cùng khốn, nhất là trong những ngày đau thương vì đại dịch lan tràn

Lạy Chúa xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, sống đức khiêm nhường và yêu thương của Người. Amen.

02/10 THỨ BẢY TUẦN 26 TN

Br 4, 5-12. 27-29; Lc 10, 17-24

CHẲNG ĐƯỢC CHI ĐÂU DƯỚI ĐẤT NÀY...

“Hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời”.

Các môn đệ Chúa ra đi loan báo Tin Mừng và họ trở về với niềm vui khôn tả. Họ muốn kể cho Chúa nghe họ đã làm được nhiều việc lạ lùng, cả ma quỷ cũng phải vâng phục họ. Nhưng hẳn là Chúa Giê-su đã thấu suốt mọi sự. Vì thế, Người nói cho họ biết: thành công của họ là do quyền năng của Thiên Chúa, chứ không phải do bởi sức riêng họ. Người nói: “Hãy vui mừng vì “tên các con được ghi ở trên trời”

Vâng, niềm vui đích thực của những người theo Chúa loan Tin Mừng, là được Chúa ghi tên vào sổ hằng sống trong Nước Chúa, chứ chẳng phải công danh tên tuổi sự nghiệp ở đất này. Chỉ có người khiêm nhường nhận ra sự hèn mọn của mình, chấp nhận tất cả những gì mình đang có là của Chúa ban cho, mới có thể thấu hiểu điều huyền nhiệm ấy của Nước Trời. Chúa không ưa thích người kiêu căng phủ nhận ơn Chúa, hoặc lấy cấp ân sủng của Thiên Chúa làm của mình, rồi tự phụ nhận vợ về mình cái tên tuổi vinh quang trần thế này. Ai còn tìm kiếm danh lợi đục trần thế cho mình, sẽ phải trắng tay.

Quả thực: “Chẳng được chi đâu dưới đất này, có chăng là được chút trợ bay, ai vì danh Chúa còn vinh phúc, kẻ mong lợi mình mất trắng tay! Chẳng phải sức riêng nên đẹp lạ, mà là ơn thánh hóa xinh thay, hãy vui vì Chúa ghi tên tuổi, vào sổ trường sinh trong Nước Ngài”.

Ước gì các gia đình, khi sống và loan báo Tin Mừng giữa cuộc đời thường, luôn biết khiêm tốn nhận ra sự hiện diện và ân sủng Chúa, để luôn làm tất cả các việc cho vinh danh Chúa, vì phần rỗi của mình, của gia đình mình, và mọi người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình thánh hóa đời sống bằng cách làm việc nhờ ân sủng Chúa, vì yêu mến Chúa, cho vinh danh Chúa, để được vinh phúc Nước Chúa. Amen.

02/10 CÁC THIÊN THẦN HỘ THỦ, LỄ NHỚ.

Xh 23,20-23; Mt 18,1-5.10.

THIÊN THẦN ĐI TRƯỚC, TÔI BƯỚC THEO SAU

“Các thiên thần của họ trên trời hằng chiêm ngưỡng thánh nhan Cha Thầy, Đấng ngự trên trời”.

Chúa Giê-su mời gọi chúng ta hãy sống khiêm nhường, thấp mọn, và không lo sợ gì khi sống khó nghèo, thua thiệt vì Nước Chúa, bởi chúng ta luôn có các “thiên thần hộ thủ” vững chắc. Các thiên thần ấy vốn là các vị hằng châu chực chiêm ngưỡng Thiên Chúa, đã được sai đến để bảo vệ mỗi chúng ta.

Đúng như sách Xuất Hành viết, Chúa phán với dân người: “Này Ta sẽ sai thiên thần Ta đi trước mặt ngươi, gìn giữ ngươi khi đi đàng, và dẫn đưa ngươi đến nơi Ta đã dọn sẵn cho ngươi. Ngươi hãy ăn ở cẩn thận trước mặt người, hãy nghe lời người, và chớ cả lòng khi dễ người”. Và Thánh Vịnh 90 cũng nhắc lại: “Chúa đã lệnh cho các thiên thần săn sóc bạn, để chừa vị đó gìn giữ bạn trên khắp nẻo đường. Chính Người sẽ cứu bạn thoát lưới dò của kẻ bẫy chim, và thoát khỏi quan ôn tác hại. Người sẽ che chở bạn trong bóng cánh của Người. Bạn không còn sợ hãi cảnh kinh dị ban đêm, cũng không còn e ngại mũi tên ban ngày bay tới; không còn sợ quan ôn trong bóng tối lang thang, cũng không còn lo dịch tễ vào buổi trưa sát hại”.

Ông bà ta xưa dạy các con cháu lúc đi đường hãy thầm thì câu kinh này: “Thiên Thần đi trước, tôi bước theo sau. Đường này là đường Cha tôi. Cha tôi đi đường nào, thì tôi đi đường ấy. Thiên Thần cầm gươm lửa, giữ cửa thiên đàng, đánh phá quỷ tan, dẹp đàng quỷ dữ”. Còn chúng ta hôm nay, hầu như quên Thiên Thần hộ thủ, mà nhắc nhớ nhau đội mũ bảo hiểm, bịt khẩu trang....Những ngày dịch bệnh, có người nguyện tắt rằng: “Lạy Chúa, con tin, Chúa luôn giữ gìn con, bởi con không thể nào giữ con nổi!”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tưởng và yên tâm sống công chính, vì luôn có Thiên Thần Chúa chở che. Amen.

03/10 CHÚA NHẬT 27 TN B

St 2,18-24; Hr 2,9-11; Mc 10,2-16 (hoặc Mc 10,2-12).

YÊU NHƯ ĐỨC KI-TÔ YÊU HỘI THÁNH

“Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không phân ly”.

Sách sáng thế ghi rằng: Thiên Chúa phán: “Đàn ông ở một mình không tốt. Ta hãy tạo dựng cho nó một nội trợ giống như nó”. Và Người đã rút cái xương sườn của Adong, dựng nên cho ông một người nữ, là Eva.

Từ công trình kỳ diệu này, sách Talmud Do Thái viết: “Xin đừng làm phụ nữ khóc, Thượng đế đang đếm từng giọt lệ của nàng. Xin nhớ rằng: nàng không đi ra từ cái đầu của chàng, cũng không từ bàn chân của chàng, nhưng đi ra từ cạnh sườn chàng. Vì thế, nàng xứng đáng được áp iu dưới cánh tay của chàng, và được gối lên ngực chàng để đón nhận lời yêu thương nồng ấm. Hãy yêu chính thân thể, con người của mình”

Đức Ki-tô, đã biểu lộ tình yêu của Thiên Chúa đối với loài người, bằng cái chết trên thánh giá, bằng lòng chịu đâm thủng cạnh sườn thấu đến trái tim, để tuôn trào dòng suối cứu độ. Thánh Toma d’Aquin nói “Từ vết đờng nơi cạnh sườn Chúa Giê-su tuôn trào dòng suối ân sủng của các Bí Tích”. Thánh Phao-lô dặn dò các gia đình: “Quý ông hãy yêu vợ mình như Đức Ki-tô yêu Hội Thánh”.

Ơn gọi hôn nhân và gia đình là quà tặng quý giá của Thiên Chúa. Nhưng dĩ nhiên, trong cuộc sống chung ấy, thế nào cũng có những thử thách, sóng gió phải vượt qua. Mỗi lần vượt qua là mỗi lần làm cho tình vợ chồng thêm thắm, tình gia đình thêm nồng. Kinh nghiệm của các đôi vợ chồng già cho thấy: Vợ chồng nào chung lòng tin cậy mến Chúa, thì dễ vượt qua hơn, vì có ân sủng Chúa phù trợ. Còn vợ chồng nào thiếu tin cậy mến Chúa, thì luôn sẵn nguy cơ tan vỡ. Có câu nói: “Chúa, mà em còn bỏ được, thì huông gì là anh!”

Lạy Chúa, xin cho các vợ chồng yêu Chúa thật nhiều, để yêu nhau trọn tình, và gia đình bình an hạnh phúc. Amen.

03/10 KÍNH TRỌNG THÊ ĐỨC MẸ MÂN CÔI **Cv 1,12-14; GI 4,4-7; Lc 1,26-38.**

TIN VÀO THẦN DƯỢC MÂN CÔI....

“Này Trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con trai”.

Kính kính mừng, chuỗi kinh Mân Côi là vũ khí chiến thắng chước cám dỗ của ma quỷ, là linh dược bình an tâm hồn trong hồi khôn khó, đau thương. Đây là kinh nghiệm sống đạo của cha ông Việt Nam chúng ta trong các thời kỳ bức bách cùng cực, đền máu đồ đầu rơi, hiến mạng sống làm chứng cho Nước Chúa, cho Tin Mừng cứu rỗi.

Mẹ Maria đã cứu giúp các tín hữu Việt Nam cách tỏ tường tại La Vang, Trà Kiệu, và khắp nơi trong cả nước. Ai có lòng yêu mến tin tưởng nơi Mẹ, và tha thiết cầu xin Mẹ, đều có thể nhận ra Mẹ ban hồng ân chung cho Giáo Hội, hồng ân riêng cho các gia đình, cho mỗi người – Hồng Ân Bình An.

Một cha già kể rằng: “Thuở xưa, hồi quân bách, người người lần chuỗi, nhà nhà lần chuỗi, mọi lúc mọi nơi đều có người lần chuỗi. Thật vui lòng Mẹ, thật đẹp lòng Chúa”.

Lòng đạo đức bình dân ấy là di sản thiêng liêng mà cha ông chúng ta đã để lại. Đáng mừng vì có nhiều người trẻ đang lần chuỗi chung online trong những ngày giãn cách; có nhiều nhóm bà mẹ công giáo, gia trưởng, liên gia đang lần chuỗi liên kết theo cách cố hẹn giờ, và theo cách tùy lúc thuận tiện; có nhiều anh chị em lần chuỗi riêng trong khu cách ly, hoặc cách ly tại nhà. Một bạn trẻ nói: “Nhà con lần chuỗi vì tin vào thần dược Mân Côi có hiệu quả lâu dài hơn bất kỳ loại vaccin nào”.

Ước gì, hồi dịch bệnh này, mọi người lần chuỗi vì yêu mến Mẹ và tin tưởng cầu xin: “Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử”. Ước gì chúng ta không phải lầy làm tiếc mà nói: “Ngày lần chuỗi mọi nơi ấy đâu rồi?”, “Truyền thống ấy đâu rồi?”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến tin tưởng Mẹ Maria, và nhờ Mẹ xin Chúa ban muôn phúc bình an. Amen.

04/10 THÁNH PHAN-XI-CÔ THÀNH AT-SI-SI **Gn 1,1-2,1.11; Lc 10,25-37.**

TRỞ NÊN NGHÈO KHÓ, KHÓ HƠN NGHÈO

“Chúa đã giấu các điều ấy cùng kẻ khôn ngoan thông thái, và đã tỏ bày ra cho những kẻ bé mọn”.

Chúa Giêsu cất tiếng xưng tụng ngợi khen Chúa Cha, vì Chúa Cha đã mạc khải Thánh ý Cha cho Chúa Con, là chính Người, khi người bằng lòng trở nên bé mọn, bằng lòng làm tôi tớ trung tín của Cha trong phân phận phạm nhân.

Thánh Phao-lo xác quyết như một bài giáo lý căn bản: “Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa, mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phạm nhân, sống như người trần thế” (Phil 2,6-8).

Vì thế, những gì Chúa Cha mạc khải cho Chúa con, thì Chúa Con cũng sẽ mạc khải cho tất cả những ai trở nên bé mọn như Người, hoàn toàn tín thác vào Cha, như Người.

Thánh Phanxico Assisi là con của một thương gia chuyên bán len dạ rất giàu có, và mẹ người là một phụ nữ hiền hòa nhân đức tuyệt vời. Ngài rất hào hoa, phóng khoáng và cũng mộng công danh lớn lao. Thế nhưng, khi nghe được tiếng mời gọi của Chúa “đi sửa lại căn nhà cho Thiên Chúa”, Ngài đã bắt đầu suy tư và đổi hướng đi. Khi đọc câu Lời Chúa “đừng mang theo tiền bạc, bị gậy...” Ngài nhận ra ý muốn của Thiên Chúa là “hãy trở nên nghèo khó, và tín thác vào Chúa”.

Từ đó, Ngài bỏ hết mọi sự, lòng thanh thản sống thân tình với Chúa, an hòa với mọi người, và đơn sơ hồn nhiên với muôn loài cây cỏ, muông thú. Nhờ tín thác vào Chúa, mà Ngài có thể khiến con chó sói Agodio hung dữ từng ăn thịt nhiều người thành con chó sói ngoan ngoãn hiền lành với mọi người.

Lạy Chúa, biết rằng “trở nên nghèo khó, luôn là việc khó, khó hơn nghèo”, nhưng xin cho các gia đình luôn yêu mến Chúa trên hết mọi sự, để có thể yêu nhau nhiều. Amen.

04/10 THỨ HAI TUẦN 27 TN

Gn 1, 1 - 2, 1. 11; Lc 10, 25-37

ĐẠO “SỐNG YÊU”, KHÔNG PHẢI ĐẠO “NÓI YÊU”

"Ai là anh em của tôi?"

Người có lòng thương yêu người, giúp đỡ người, chia sẻ buồn vui sướng khổ với người, không kể ruột thịt hay thân sơ, nghèo khổ hay giàu có, sang hay hèn...là người có lòng nhân hậu giống như lòng nhân hậu của Thiên Chúa. Chúa cũng không kể là người ấy có đạo hay lương dân, miễn là có lòng nhân hậu hào phóng cho đi không tính toán, giúp đỡ không đòi đền đáp, thì người ấy được Chúa yêu quý và chúc lành.

Nhìn vào đời thường trong xã hội hôm nay, vẫn còn nhiều tấm lòng nhân hậu của người lương như người Samaritano kia, mà đôi khi, những người công giáo chúng ta phải hổ thẹn. Họ chưa đón nhận Lời Tin Mừng, nhưng họ nghe tiếng Chúa Thánh Thần nhắc bảo trong lương tâm ngay chính của họ, và họ thực hiện cách chân thành.

Câu chuyện “Ai là anh em tôi” trong Tin Mừng và thực tế đời thường của những lương tâm ngay chính, là bản xét mình cho mỗi tín hữu công giáo của chúng ta. Chúng ta vẫn tự hào mình là người có đạo, có đức tin vào Thiên Chúa, là ông nọ bà kia, có cơ cấu chặt chẽ, có tổ chức hoành tráng linh đình, nhưng nếu không có lòng “nhân hậu” như Thiên Chúa, thì đúng như thánh Phao-lô nói: chỉ là “những cây bông, những thùng rỗng kêu to, như nã bạt vang rền, hoặc là tiếng thanh la tan trong hư không”. Hóa ra, đạo của chúng ta là “đạo sống yêu”, chứ không phải “đạo nói yêu” mà không yêu. Hóa ra, đạo của chúng ta là đạo xuống lòng, xuống bước, xuống tay chạm vào nỗi đau của mọi người, chứ không phải đạo ngồi trên yên ngựa và thấy chỉ để lấy mắt ngó! Với người dung, còn phải nhân hậu, huống là với anh em ruột thịt nhà mình!

Lạy Chúa xin cho các gia đình sống nhân hậu với nhau trong nhà, và với tất cả mọi người, như Chúa đã yêu. Amen.

05/10 THỨ BA TUẦN 27 TN

Gn 3,1-10; Lc 10,38-42.

NGHE LỜI CHÚA, SỐNG CHAN HÒA YÊU THƯƠNG

“Martha rước Người vào nhà mình. Maria đã chọn phần tốt nhất”.

Matta lo việc cơm nước tiếp đãi Chúa. Maria ngồi bên chân Chúa mà tiếp chuyện với Người, đúng như cách tiếp khách lịch sự của người Do Thái. Thế nhưng, khi công việc vất vả và vội vã tí, Matta thưa với Chúa: “Lạy Thầy, em con để con hầu hạ một mình mà Thầy không quan tâm sao? Xin Thầy bảo em con giúp con với”. Chúa Giê-su nói: “Martha, con lo lắng bối rối về nhiều chuyện quá. Chỉ có một sự cần mà thôi, Maria đã chọn phần tốt nhất và sẽ không bị ai lấy mất”.

Chúa không chê bữa ăn phần xác, cũng không chê nhiệt tình của Matta, nhưng Người muốn Matta đừng quá nặng lòng lo lắng bữa ăn phần xác, nhưng hãy nhận biết Lời Người là bữa tiệc trường sinh, Lời Người mang lại sự sống đời đời!

Lời Chúa cũng mời gọi chúng ta hãy chú tâm lắng nghe và thực hành Lời Chúa, chứ đừng quá nặng lòng chuyện đời, vì chuyện đời chỉ làm chúng ta bối rối, bất bình bất an thôi!

Qua chuyện bối rối của Matta, chúng ta còn học được điều này: Chước cám dỗ nguy hiểm, đó là “tự mãn về nhiệt tình của mình”. Mấy bà đi quét nhà thờ siêng năng lắm, tuần nào cũng có mặt, nhưng thường bị ma quỷ nó tôn vinh lòng nhiệt thành của mình, và khiến mình chê bai những người khác không nhiệt thành bằng mình. Người làm được chút việc gì cho Giáo Hội, lại tìm cách xeo nạy ai kia vô dụng, chẳng được chuyện gì, mà không nhận ra là quỷ nó đang cầm tay mình vỗ ngực mình. Ngay trong gia đình, ước gì không có người vợ, người chồng, người anh em tự mãn, nhưng chỉ có vợ chồng, anh em thấu hiểu, cảm thông và cầu nguyện cho nhau thôi!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến lắng nghe và thực hành Lời Chúa, sống chan hòa yêu thương nhau. Amen.

06/10 THỨ TƯ TUẦN 27 TN

Gn 4,1-11; Lc 11,1-4.

HẠNH PHÚC ĐƯỢC THÂN THƯA VỚI CHA

“Lạy Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện”.

Có câu chuyện nhỏ này: “Mẹ ơi, đám cưới bạn con, bố nó mời đến 500 khách, có chủ tịch huyện, xã, cán bộ, đại gia, có mấy cha, mấy thầy nữa mẹ ơi. Hoàn tráng lắm”. Bà mẹ đạo đức trả lời: “Con quên rằng nhà mình luôn có một ông lớn sao?” “Ai vậy mẹ?”. “Thiên Chúa là Cha quyền năng thương xót, vẫn luôn hiện diện trong nhà mình. Con không phải buồn lo chuyện mời khách sang, khách hèn! Để cha mẹ tính!”.

Ước gì các gia đình nhận ra: “Thiên Chúa là Cha quyền năng, thương xót vẫn luôn hiện diện trong nhà mình”. Và vì thế, mỗi lần đọc kinh lạy Cha, là một lần gặp gỡ giữa Cha và con cách huyền nhiệm thân tình. Huyền nhiệm vì đây là cuộc gặp gỡ giữa một đấng vô hình cao cả quyền linh phép tắc, với một loài thọ tạo hữu hình, nếu không nói là hư vô thì cũng là rất bé mọn. Gẫm điều này, để thấy: chúng ta thật vinh dự, thật hồng phúc, vì nhờ Chúa Giê-su, mà chúng ta được nối lại nghĩa tình Cha con này: được gọi Thiên Chúa là Cha, được sống trong tình Cha, được nhận lại danh hiệu nghĩa tử của Cha quyền năng, giàu lòng thương xót! Còn gì hạnh phúc bằng?

Để tỏ lòng hiếu thảo với công trình cứu chuộc của Cha qua Chúa Giê-su, các gia đình sẽ ra sức thực hiện đúng như lời thân thưa với Cha: sống và làm tất cả các việc cho danh Cha cả sáng, cho Nước Cha trị đến, sống Lời Chúa là thực hiện thánh ý Cha ngay trong gia đình chúng ta, để trở nên ánh sáng Tin Mừng cho mọi người; luôn tín thác vào Cha, và noi gương Cha sống đức nhân hậu khoan dung với mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình siêng năng sốt sắng đọc kinh Lạy Cha với lòng tin tưởng, hạnh phúc, bình an, và quyết tâm sống đẹp lòng Chúa, là, làm cho vinh danh Chúa, cho Nước Chúa trị đến, bằng việc sống Tin Mừng giữa đời. Amen.

07/10 THỨ NĂM TUẦN 27 TN

MI 3, 13 - 4, 2a; Lc 11, 5-13

CHÚNG CON LUÔN LUÔN CẦN ĐẾN CHÚA

“Các con hãy xin thì sẽ được”.

Nhà bà Tư khá giả, vẫn thường chia sẻ cho bà Năm, nhà bên. Thế nhưng, thỉnh thoảng, bà Tư lại bảo con gái sang bà Năm xin muối, chén mắm, trái ớt. Con gái khó chịu nói: “để con ra chợ mua cho mẹ”. Mẹ bảo: “Con ơi, mình xin một chút, cho Bà Năm vui, vì thấy cũng có lúc mình cần bà!”.

Cũng vậy thôi, không lẽ Chúa không hiểu chúng ta đang cần gì, nhưng Chúa muốn chúng ta “xin Chúa”, cho Chúa vui, vì thấy chúng ta cần Chúa. Hơn nữa, chút muối, chút mắm, trái ớt, có thể ra chợ mà mua, còn sức khỏe, bình an, hạnh phúc, hy vọng, sự sống đời đời thì chợ nào mà bán!

Người có tiền, có quyền trong tay, đôi khi nghĩ mình có thể làm được tất, chẳng muốn nhờ vả ai, nhất là không nhớ đến Chúa, bắt cần tới Chúa. Nhưng, gần đây, có vẻ như con covid nó lại bảo, rằng: đã đến lúc ông ngồi đó đếm tiền mà sống, hoặc vung tiền của ông ra mà mua lấy sức khỏe, bình an!

“Cầu xin” là thái độ của người khiêm nhường, chịu cúi thấp mình xuống. “Cầu xin” không làm mất phẩm giá, mất sĩ diện của mình, nhưng nâng phẩm giá của mình vì biết tôn trọng người cho. Người với người đã là như thế, thì huống nữa đối với Thiên Chúa, chúng ta đầy đủ cỡ nào, mà dám tỏ ra kiêu hãnh bắt cần Ngài? Người khiêm nhường là khôn ngoan.

Lời Chúa nói: “Các con hãy xin thì sẽ được, tìm sẽ gặp, gõ sẽ được mở cho”. Rõ ràng là Chúa cũng rất tôn trọng chúng ta mà. Người không bảo chúng ta ngồi chờ sung rụng, nhưng mời gọi chúng ta cộng tác với Người, bằng cách “nỗ lực tìm kiếm và tin tưởng gõ cửa nhờ Người hỗ trợ”. Chúa sẽ rất vui lòng khi chúng ta khiêm tốn cầu xin và cộng tác với Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn cần Chúa và cầu xin ơn Chúa, cộng tác với Chúa, và tín thác vào Người. Amen.

07/10 ĐỨC MẸ MÂN CÔI, Lễ Nhớ.

MI 3,13-20a; Lc 11,5-13.

CÙNG MẸ, BƯỚC VÀO HÀNH TRÌNH CỨU THỂ

“Ngày Trinh nữ sẽ thụ thai và sinh một Con trai”.

Trong khi cả nhân loại vô phúc và đánh mất lòng sùng ái của Thiên Chúa vì tội nguyên tổ, thì một mình Mẹ Maria là người có “đầy ân phúc” và “Thiên Chúa ở cùng”. Không nữ lưu nào trên trần gian có được hồng phúc này. Sự sống nhân loại của Con Thiên Chúa đã bắt đầu từ lời xin vâng của Đức Maria. “Xin vâng” là chấp nhận cưu mang Con Thiên Chúa làm người. “Con lòng Mẹ cưu mang là phúc lạ” cho nhân loại. Vì thế, Lời xin vâng có ý nghĩa quyết định số phận của con cái loài người: “được cứu sống hay phải chết ngàn đời”. Bởi sau lời xin vâng của Mẹ Maria, cánh cửa trời từ nghìn năm đóng kín đã mở ra, Ngôi Con Vâng Phục Cha, bỏ cả ngai trời xuống nhập thể làm người và nhập thể loan Tin Mừng cứu rỗi.

Thánh Phao-lô nói: “Bởi tội không vâng lời của một người mà muôn người trở thành những tội nhân thế nào, thì do đức vâng lời của một người mà muôn người trở thành kẻ công chính cũng như thế”.

Vậy thì, mỗi khi chúng ta đọc kinh kính mừng, là chúng ta chiêm ngắm mầu nhiệm nhập thể, tạ ơn Thiên Chúa làm người và chúc tụng Mẹ Maria được Thiên Chúa tuyển chọn để thực hiện kế hoạch cứu rỗi, thực hiện công trình sáng tạo mới.

Và mỗi khi lần chuỗi Mân Côi là chúng ta cùng Mẹ đi với Chúa Giê-su con Mẹ, cho hết hành trình yêu thương và cứu chuộc. Mỗi một găm trong bốn mầu nhiệm Vui, Thương Mừng, Sáng, là một chặng đường trong hành trình của Chúa Giê-su, mà chúng ta được điểm phúc dự phần, và vượt qua để có thể tiến dần vào cõi sống ngàn đời, trong Nước Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui mừng sốt sắng lần chuỗi Mân Côi, vì nhờ Mẹ, và cùng Mẹ, mà cả nhà được vinh dự cùng sống, cùng đi với Chúa Giê-su vào Nước Trời. Amen.

08/10 THỨ SÁU TUẦN 27 TN

Ge 1,13-15;2,1-2; Lc 11,15-26.

CON CHẴNG CÓ GÌ, TẤT CẢ LÀ CỦA CHÚA!

“Nếu Ta nhờ ngón tay Thiên Chúa mà trừ quỷ, ắt là nước Thiên Chúa đã đến giữa các ngươi rồi”.

Một số người Do Thái thấy Chúa Giê-su trừ quỷ thì nói là Người nhờ tướng quỷ mà trừ quỷ. Họ không muốn hiểu là Người nhờ quyền năng của Thiên Chúa mà trừ quỷ. Họ không muốn nhìn nhận ai tài giỏi hơn mình, cũng không muốn nhìn nhận Người là Con Thiên Chúa. Bởi vậy, họ mới thách thức Chúa Giê-su cho họ xem phép lạ từ trời!

Lời Chúa muốn chúng ta đặt niềm tin tưởng tuyệt đối vào Thiên Chúa quyền năng và giàu lòng xót thương. Đó là chọn lựa khôn ngoan để có cuộc sống an bình hân hoan cho mình và cho cả mọi người. Ngược lại, ai đặt trọn niềm tin tưởng vào khả năng, tài trí của mình, người ấy sẽ luôn thất bại, bất an, và thực đáng buồn. Nhìn lại, trong chúng ta, có người, có nhiều khả năng, tài trí, nhưng không ý sức mình, lại luôn nương cậy vào sức hộ phù của Chúa. Lại cũng có người chẳng có khả năng tài trí gì đáng kể, mà ỷ sức mình, không kêu cầu và không đón nhận sự can thiệp của Chúa. Đáng tiếc thay!

Hãy khiêm tốn nhận ra sự hèn mọn của mình, và hãy thưa với Chúa: “Lạy Chúa con chẳng có gì! Tất cả là của Chúa!”. Hãy vui mừng và tạ ơn với anh chị em mình, trong gia đình, ngoài xã hội, và đừng kiêu căng ganh tỵ với nhau.

Có người nói: “hễ thấy ai đẹp hơn, tài hơn, giàu hơn con, là con phát ghét. Ai xấu hơn, nghèo hơn, kém hơn con, con mới thương được”. Cha sở bảo: “Ồ vậy thì con hãy cứ thương người xấu hơn, nghèo hơn, kém hơn con nhé, và nhớ là những người đẹp hơn, tài hơn, giàu hơn con, họ cũng đang thương con như vậy! Thế là, con sẽ không ghét ai nữa nhé!”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tuyệt đối tin cậy vào ân sủng Chúa, để tạ ơn Chúa cho mình và vui với người. Amen.

09/10 THỨ BẢY TUẦN 27 TN

Ge 4,12-21; Lc 11,27-28.

GIÀU CÓ ÂN SÙNG CỦA THIÊN CHÚA

“Phúc cho dạ đã cru mang Thầy”.

Chúa Giê-su đã rao giảng Tin Mừng và thực hiện nhiều việc lạ lùng trong dân. Nhiều người ca tụng Người, và cũng ca tụng Mẹ Maria nữa: “Phúc cho dạ đã cru mang Thầy”.

Hẳn nhiên, đây là lời ca tụng hồn nhiên, tốt lành phát xuất từ lòng ngưỡng mộ hồng phúc, vinh dự của người Mẹ nào có được người con tuyệt vời như thế. Thế nhưng, Chúa Giê-su nói: “Những ai nghe và giữ lời Thiên Chúa thì có phúc hơn”.

Thoạt đầu nghe phủ phàng, vì có vẻ Chúa Giê-su chẳng yêu quý mẹ mình; nhưng không phải vậy, Người ca tụng vinh dự cao quý của Mẹ, không chỉ vì cru mang một con người, mà còn vì “cru mang Ngôi Lời Con Thiên Chúa làm Người”.

Và cũng qua đó Người mời gọi chúng ta lắng nghe và giữ Lời Người, để được hồng phúc cho mình và cho đời!

Hóa ra, ai lắng nghe, đón nhận Lời Tin Mừng vào lòng, thì cũng như đã “cru mang Chúa Giê-su trong lòng mình”, và khi đem Lời Chúa Giê-su dạy, ra thực hành, thì có nghĩa là “sinh Đức Chúa Giê-su ra cho cuộc đời, cho mọi người”.

Ai chưa từng thực hành được một câu, một Lời Chúa dạy, sẽ khó lòng mà cảm nghiệm được niềm vui, niềm bình an, niềm hạnh phúc thiêng liêng quý giá, đến mức, có thể nói bạc tỷ trên đời này mua cũng chẳng có. Chẳng hạn, niềm vui của người đi ra từ tòa cáo giải; bình an của người tha thứ cho người; hạnh phúc được rước Chúa sau bao năm tội lỗi cách xa... Niềm vui, bình an, hạnh phúc ấy, có tiền tỷ nào mà mua được. Và bây giờ, người lắng nghe và thực hành Lời Chúa, là người giàu có nhất trên đời! Giàu có ân sủng của Thiên Chúa!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu quý Lời Chúa, lắng nghe, đón nhận, và thực hành, với niềm vui: “mang cho người bình an của Chúa, quý hơn núi châu báu bạc vàng”. Amen.

10/10 CHÚA NHẬT 28 TN B

Kn 7,7-11; Hr 4,12-13; Mc 10,17-30 (hoặc Mc 10,17-27).

CÓ TRẮNG TAY, CŨNG CHẴNG MÁT MÁT GÌ!

“Ngươi hãy đi bán tất cả gia tài rồi đến theo Ta”.

Chúa Giê-su nói với người trẻ giàu có: “Còn một việc phải làm nữa, là ngươi hãy đi bán tất cả gia tài, đem bố thí cho người nghèo khó và ngươi sẽ có một kho báu trên trời, rồi đến theo Ta”. Hóa ra, giữ lề luật Chúa, mà không tách mình ra khỏi tiền bạc đời này, thì khó lòng mà được sự sống đời đời.

Người trần gian chúng ta, khi chưa có tiền có của, thì mong làm sao cho có tiền có của. Có người rất nỗ lực, bất chấp mọi gian khó, để kiếm cho được tiền, và nhiều tiền. Có người còn bất chấp cả đạo lý, cả lẽ công chính, bất chấp cả sĩ diện, cả lương tâm, miễn sao nhanh có tiền và nhiều tiền là được!

Và khi nắm trong tay đồng tiền rồi, thì họ mặc cho mình cái quyền lực muốn tung muốn tác thế nào mặc ý. Có lẽ vì ý niệm “có tiền mua tiên cũng được”, hoặc, “có tiền là có quyền” ấy, mà nó làm đảo lộn mọi lẽ phải. Chồng phải nghe vợ, hoặc vợ phải nghe chồng, và cả cha mẹ đôi khi cũng phải nghe con cái.. nghe tiền nó phán bảo chứ chẳng phải nghe nhau vì lẽ phải, vì tình thương! Có cả những bậc tướng đạo đức, khôn ngoan lại phải hư đi vì tiền. Thảo nào, Đức Thánh Cha Phan-xi-cô nói: “mọi sự dữ đều đi ngang qua đồng tiền”.

Chúa muốn chúng ta kiếm tiền theo cách công chính, và sử dụng đồng tiền như quà tặng Chúa ban cho để mua lấy sự sống đời đời. Nhớ là, vận mạng cuộc đời chúng ta trong tay Chúa. Nhớ là: điều Chúa đã ban cho, thì Chúa có quyền lấy lại. Chúa muốn chúng ta dùng hết tiền của để sẻ chia sự sống cho mọi người, cho đến trắng tay. Và nếu có trắng tay, thì nhớ là, cũng chẳng mất mát gì của chúng ta, bởi chúng ta đã bước vào cuộc đời này với đôi tay trắng! Tất cả là hồng ân Chúa!

Lạy Chúa xin cho các gia đình nỗ lực làm việc kiếm sống, và luôn chia sẻ sự sống cho nhau, cho mọi người. Amen.

11/10 THỨ HAI TUẦN 28 TN

Rm 1,1-7; Lc 11,29-32.

SÁM HỐI, LỖI DẪN VÀO BÌNH AN HẠNH PHÚC

“Không ban cho dòng giống này điềm lạ nào ngoài điềm lạ của tiên tri Giona”.

Một số người không muốn tin Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa đã làm những việc lạ lùng, vĩ đại, còn thách thức Người hãy cho họ xem một dấu lạ từ trời. Vì thế, Chúa Giê-su nặng lời với họ: “Dòng giống này là dòng giống gian ác. Chúng đòi điềm lạ, nhưng sẽ không ban cho chúng điềm lạ nào, ngoài điềm lạ của tiên tri Giona”.

Hóa ra, gian ác có nghĩa là chưa có lòng sám hối. Sám hối là cửa ngõ, là lối dẫn vào đời sống mới, đời sống công chính. Chưa sám hối, thì chưa có thể đón nhận Tin Mừng. Có chuyện hẳn nhiên tỏ tường rằng Gio-na nằm trong bụng cá ba ngày, rồi cá nhả ông vào bờ và ông loan truyền sự sám hối, thế mà họ không tin được, không sám hối được, thì mơ gì họ hiểu thấu được việc vĩ đại của Chúa Giê-su sống lại từ cõi chết sau ba ngày trong mộ đá! Có sám hối, nghĩa là có nhận ra việc mình đang chết, thì mới mong quý chuộng khát khao sự sống!

Chúa còn nói cho họ việc Nữ Hoàng Phương Nam kia, thân hành tìm đến Salomon để học lẽ khôn ngoan của lòng sám hối. Còn họ, chưa sám hối là còn trong tình trạng mê muội, chưa muốn đón nhận sự khôn ngoan để được sống!

Lời Chúa cũng đang nói với mỗi người trong gia đình ta, rằng: cha mẹ, hay con cái đều phải có lòng sám hối, mới có thể có được lối dẫn vào cuộc sống Tin Mừng, bình an, yêu thương hiệp nhất trong nhà. Bao lâu cha mẹ, hay con cái còn cố chấp sống trong tình trạng lỗi với Chúa và lỗi với nhau, thì bấy lâu, gia đình chưa tìm ra được nguyên lý hạnh phúc.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sám hối, xin lỗi Chúa, xin lỗi nhau, cùng nhau vui sống Tin Mừng của Chúa, để xây dựng cuộc sống mới yêu thương, bình an, hạnh phúc. Amen.

12/10 THỨ BA TUẦN 28 TN

Rm 1,16-25; Lc 11,37-41.

DỌN SẠCH CĂN NHÀ TÂM HỒN MÌNH

“Hãy bố thí, thì mọi sự sẽ nên trong sạch cho các ông”.

Nhân chuyện người Do Thái phải giữ luật rửa tay trước khi ăn, Chúa Giê-su nói đến việc quan trọng hơn, đó là cần có một tâm hồn sạch sẽ. Bởi chuyện rửa tay, thì chỉ sạch tay, chứ không thể làm sạch tâm hồn. Hãy thanh tẩy căn nhà tâm hồn cho tinh tuyền, để xứng đáng là nơi Thiên Chúa ngự trị.

Những thứ tham lam, hơn thua ganh tỵ trong lòng đang điều khiển mọi suy nghĩ, hành động và cách sống của chúng ta với Chúa và với nhau. Chúa bảo hãy dọn sạch. Hãy chia sẻ cho nhau tất cả đi, hãy tha thứ đi, để lòng mình rộng thoáng, không còn chất chứa những thứ tham lam rác rưởi, hận thù bất an!

Vợ với chồng, cha mẹ với con cái, anh em với anh em, mà cứ giữ trong lòng những điều nghi kỵ, hờn giận, hơn thua, những ý nghĩ xấu xa, tòi tệ...Đợi đến bao giờ mới làm cho lòng mình sạch sẽ, thông thoáng, bình an? Trong khi đó, con covid xiu xiu đang cố tình rút ngắn thời gian của mọi người! Có vẻ như nó hồi thúc chúng ta mau làm hòa với Chúa, mau làm hòa với nhau. Và muốn làm hòa, thì phải dọn sạch những thứ gây bất hòa ra khỏi lòng chúng ta, phải dọn sạch mọi tội với Chúa, và mọi lỗi với nhau ra khỏi cõi lòng, để cõi lòng nhờ ứ nên tinh tuyền thanh sạch, nên thông thoáng, thanh thản!

Thánh Phao-lô nói “Đừng để mặt trời lặn mà cơn giận vẫn còn”. Chuyện giận hờn bực bội của ngày nào, thì cho xong chuyện, cho qua đi ngày nấy. Vậy mà, có người “để bụng mang theo” cho tới khi chỉ còn là một hũ cốt tro. Vậy mà, kẻ ở lại, chẳng ai rơi lệ, ngậm ngùi. “Nó chưa xin lỗi tui”. Vô cảm đến vậy được sao!/? Sao không dọn sạch những oán thù?!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình dành trọn cõi lòng mình cho tình yêu Thiên Chúa ngự trị, cho Lời Người cư trú, để được vui sống bình an cho nhà mình và cho mọi người. Amen.

13/10 THỨ TƯ TUẦN 28 TN

Rm 2,1-11; Lc 11,42-46.

ĐỪNG SỐNG GIẢ DỐI, ĐAU LÒNG NHAU

“Khôn cho các người, hỡi những người biệt phái, và khôn cho các người, hỡi những tiến sĩ luật”.

Giả, hay ảo, là chủ trương của loài ma quỷ chống lại Thiên Chúa rất chân thật. Vì thế, Chúa Giê-su nặng lời với những tiến sĩ luật, những người biệt phái sống ảo, sống giả hình và ví họ như “những nắm mồ di động”: bên ngoài thì đạo mạo sang trọng, nhưng bên trong thì thối nát, ô uế, nhớp nhơ!

Lời Chúa còn rất thời sự với chúng ta hôm nay, vì chúng ta vẫn chưa thật với Chúa và cũng chẳng thật với nhau.

Có người nói: con người văn minh dần lên từ thời kỳ sơ khai, đến thời kỳ đồ đá, đồ đồng, đồ sắt, rồi đồ sành, đồ gốm sứ... nhưng văn minh nhất là tiến lên thời kỳ đồ giả. Cái gì cũng giả. Nhân nghĩa giả, đạo đức giả thì ngại gì mà con người ta không làm ra những đồ giả. Tưởng như thế là văn minh sao? Một cụ già nhận xét: “Mấy con khỉ nhà tui nó bắt chước giỏi lắm, mình làm cái gì nó làm theo đúng y chang”. Không biết cụ có ý trách con người đang tự hào vì tiến đến văn minh của loài khỉ không, nhưng suy cho cùng, có thể nói con người đang theo nhau sống ảo, bắt chước sống giả, sống dối, lừa bịp nhau!

Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy chân thành yêu mến Chúa và yêu thương nhau. Đừng đóng kịch với Chúa nữa. Chúa biết rõ. Đừng đánh bóng đức yêu người cho sáng danh mình nữa. Chẳng lợi ích gì. Nhất là, đừng đóng những thước phim gia đình hạnh phúc nữa. Những nắm mồ di động! Đừng sống giả dối, mà làm gương xấu cho đoàn hậu duệ, làm hư đi một thế hệ kế thừa. Nếu chúng ta không thích mua làm đồ giả, không thể sử dụng đồ giả, thì trong gia đình, cũng đừng sống giả dối với nhau, mà làm đau lòng nhau suốt những ngày đời!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình thật yêu mến Chúa, thật yêu mến nhau, đẹp lòng Chúa, đẹp lòng nhau. Amen.

14/10 THỨ NĂM TUẦN 28 TN

Rm 3,21-30a; Lc 11,47-54.

ĐỪNG GIẾT HẠI NGƯỜI CÔNG CHÍNH

“Sẽ bị đòi nợ máu của các tiên tri đã đổ ra, kể từ máu của Abel cho đến máu của Giacaria”.

Thuở xưa, Thiên Chúa đã sai các tiên tri đến với dân Do Thái để mời gọi họ sám hối, nhưng họ đã giết chết. Họ cũng đã giết bao người công chính mà họ xem là cái gai trong mắt họ. Chúa Giê-su hẳn đã biết ác ý của họ, nhưng Người vẫn lên án tội lỗi bất chính của họ và mời gọi họ sám hối trở về nẻo chính, bắt chập cái chết mà họ đã định cho Người.

Ma quỷ luôn chống lại Thiên Chúa thế nào, thì đồ đệ của ma quỷ là sự dối trá cũng luôn chống lại sự thật của Thiên Chúa như vậy. Cũng thế, kẻ bất chính thì chống lại người công chính, luôn tìm cách trừ khử người công chính, để tiếp tục bất chính mà không bị ai quấy rầy cản trở.

Dối và thật, công chính và bất chính, chẳng ở đâu xa, lại chung sống trong các gia đình chúng ta. Có khi vợ đi lễ, chồng ngủ khò. Vợ và các con đọc kinh, chồng ngồi sau nhà lai rai đôi chén. Vợ nhiệt tình việc nhà thờ nhà thánh, chồng lơ là nguội lạnh. Hoặc, chồng siêng năng việc chung thì bị vợ cản nhàn tiền đâu. Chồng sốt sắng chuyện đạo, vợ lại sốt sắng chuyện karaoke, chơi nhởi, nhây đằm. Hoặc nguy hiểm hơn: vợ chồng yêu nhau, nhưng kẻ yêu thật, người yêu dối!

Thực tế ấy luôn là những thách đố mà các gia đình phải nhờ ơn Chúa giúp vượt qua, để cả hai cùng chung lòng hướng về nguồn thật là Thiên Chúa, mới mong gia đình bình an, hạnh phúc. Đừng cố chấp sống cách bất chính, rồi giết hại người công chính của nhà mình, nhưng ước gì các gia đình luôn lắng nghe Lời Chúa, cầu nguyện cho nhau, giúp nhau sám hối, giúp nhau nên công chính, để cả nhà công chính, an vui.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình quyết tâm bỏ lối sống bất chính, để cùng thật lòng yêu Chúa, yêu nhau. Amen.

15/10 THỨ SÁU TUẦN 28 TN

Rm 4,1-8; Lc 12,1-7.

TÍN THÁC VÀO CHÚA QUAN PHÒNG

"Mọi sợi tóc trên đầu các con cũng đã được đếm cả rồi".

Chúa Giê-su dạy các môn đệ đừng bắt chước cách sống giả hình, gian dối của những người biệt phái và thông luật. Biết rằng, ai không chung lối chung đường với họ, lại đi ngược chiều với họ, thì họ sẽ không để cho yên, họ sẽ luôn tìm cách làm hại, nên Người nói: “Các con đừng sợ chi những kẻ giết được thân xác.....Hãy sợ Đấng, sau khi đã giết chết, còn có quyền ném vào địa ngục”.

Vâng, Chúa không muốn chúng ta sống giả hình gian dối. Người muốn chúng ta sống thành thật, và hơn nữa, anh dũng làm chứng cho sự thật. Không thể vì sợ bị thù ghét, trừ dập, bị mưu toan ám hại, mà bưng bít ếm nhem bao che dung túng lại còn cổ xúy cho những điều dối trá, điều bất chính.

Hẳn là các gia đình đã nhận ra điều này: sự dối lừa, thiếu thành thật là nguyên nhân gây ra bao bất ổn, bất an bất hạnh trong đời sống gia đình. Cha mẹ đau lòng vì con, vợ đau vì chồng, chồng đau vì vợ, và có cả chuyện con cái đau lòng vì cha mẹ sống dối với nhau. Chỉ một thành viên gia đình sống dối, đủ làm cho cả gia đình tan tác, điêu linh. Nếu thành viên ấy là cha hay là mẹ, thì không còn gì gia đình nữa! Vì thế, ước gì những người sống thật với nhau trong gia đình hãy ra sức hy sinh hãm mình cầu nguyện cho chính người nhà mình biết sớm sám hối, và trở về sống chân thành với Chúa và với nhau. Ước gì những người đang dối lừa nhau trong gia đình, sớm nhận ra chính mình là nguyên nhân, là đầu mối của những bất hạnh cho mình và cho cả nhà... và sớm trở về sống thật, yêu thật.

Lạy Chúa, Chúa muốn chúng con làm chứng cho sự thật, trước tiên, ngay trong chính gia đình mình. Chúng con xin tín thác vào Chúa, và xin Chúa giúp sức, để mỗi người nhà quyết tâm thật lòng yêu Chúa, thật lòng yêu nhau. Amen.

16/10 THỨ BẢY TUẦN 28 TN

Rm 4,13.16-18; Lc 12,8-12.

BA NGÔI THIÊN CHÚA LUÔN HIỆN DIỆN

"Thánh Thần sẽ dạy các con phải nói thế nào".

Chúa Giê-su mạc khải cho các môn đệ biết về vai trò của Chúa Thánh Thần trong nhiệm cuộc cứu rỗi. Chúa Thánh Thần là đấng phù trợ, để Chúa Giê-su chu toàn thánh ý Chúa Cha. Cả Ba Ngôi Thiên Chúa hiệp nhất trong tình yêu nhau, và hiệp nhất trong tình yêu cứu rỗi nhân loại.

Với những người chưa nhận biết Thiên Chúa, Chúa Thánh Thần thôi thúc con người ta khát khao và tìm kiếm lẽ công chính, sự chân thật, khát khao và tìm kiếm Thiên Chúa.

Với những người tội lỗi, Chúa Thánh Thần canh cánh bên lòng để mời gọi sám hối, bỏ đường tội lỗi mà về với Thiên Chúa. Ai cố chấp không nghe tiếng Chúa Thánh Thần, để cứ chìm mình trong tội lỗi, thì người ấy sẽ không được tha thứ!

Và với các tín hữu Chúa, Chúa Thánh Thần mở lòng các tín hữu để đón nhận Tin Mừng, sống Tin Mừng và làm chứng cho Tin Mừng. Chúa Thánh Thần là sức mạnh, là sự can đảm cho các tín hữu giữa những đau thương bức bách.

Vì thế, Chúa Giê-su khẳng định với các môn đệ rằng, "Khi người ta điệu các con vào các hội đường, đến trước mặt vua quan và chính quyền, các con chớ lo lắng phải thưa làm sao, hay phải nói thế nào, vì trong giờ ấy, Thánh Thần sẽ dạy các con phải nói thế nào". Thật là vinh dự và hạnh phúc!

Ước gì các gia đình nhận ra sự hiện diện huyền nhiệm của Ba Ngôi Thiên Chúa trong tâm hồn, trong gia đình mình, để thấu hiểu lòng Chúa thương, và đón nhận hồng ân thương xót vô biên của Ba Ngôi Thiên Chúa. Xin đừng có ai trong nhà mình từ chối lời mời gọi sám hối của Chúa Thánh Thần!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống vui trong niềm tin Chúa Cha quan phòng, Chúa Con ban sự sống mới, và sống trong sự hướng dẫn khôn ngoan của Chúa Thánh Thần. Amen.

17/10 CHÚA NHẬT 29 TN B

Is 53,10-11; Hr 4,14-16; Mc 10,35-45 (hoặc Mc 10,42-45).

MỘT MÁI ẤM TRONG LÒNG THIÊN CHÚA

“Con Người đến để ban mạng sống Mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người”.

Các môn đệ của Chúa Giê-su, ngày ấy, theo Chúa Giê-su, nhưng chưa thấu hiểu được con người và sứ mệnh của Người. Họ cũng chân thành, nhiệt huyết, năng nổ nhưng không vì lý tưởng của Chúa Giê-su, mà là vì lý tưởng của họ. Nói đúng hơn, các môn đệ của Chúa bấy giờ, mỗi người một vẻ, nhưng tất cả đều có một điểm chung là: mộng công danh ở trần gian này, nghĩa là: theo Chúa để tìm một chỗ đứng xứng đáng, vị vọng trong triều đại của Người.

Lòng trí các ông chưa được mở ra để đón nhận điều mới mẻ của thời đại mới! Chúa Giê-su vẫn chấp nhận và kiên nhẫn huấn luyện các ông để các ông biến đổi từ lý tưởng “một chỗ đứng trong triều đại trần thế” thành lý tưởng “một chỗ vinh quang trong Nước của Thiên Chúa”.

Lời Chúa cho biết, để được “một chỗ vinh quang trong nước Chúa”, chúng ta phải uống chén đau khổ của Chúa Ki-tô, phải đánh đổi bằng việc chọn một chỗ khiêm hạ thấp mọn ở đời này, để phục vụ mọi người, và phục vụ đến quên mình, đến hiến mạng sống mình như Chúa Ki-tô: “Con Người đến để ban mạng sống Mình làm giá cứu chuộc cho nhiều người”.

Nhìn vào các gia đình, chúng ta có thể thấy những người làm cha mẹ đang đánh đổi “mái nhà trần gian này” thành “một mái ấm trong lòng Thiên Chúa” bằng cách “uống chén đau khổ vì yêu”, bằng những hy sinh rất hào phóng, bằng cách tận hiến một đời yêu nhau, và cho nhau, bằng cách tận hiến một đời yêu con và cho con, vì lý tưởng Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình tìm được nguồn vui đích thực cho gia đình là hy sinh xây dựng “mái nhà thành mái ấm” ở trần gian này, và “cả mái ấm trên thiên quốc”. Amen.

17/10 CHÚA NHẬT KHÁNH NHẬT TRUYỀN GIÁO
Is 60,1-6; 1Tm2,1-8 (Act1, 3-8); Mc16, 15-20 (Mt 28,16-20)

BỒN PHẬN TRUYỀN GIÁO LÀ CỦA MỌI NGƯỜI

“Hãy đi khắp cả thiên hạ rao giảng tin mừng cho mọi loài thụ tạo”

Hai ngàn năm, Giáo Hội loan Tin Mừng theo lệnh truyền của Chúa Giê-su: “Hãy đi khắp cả thiên hạ rao giảng tin mừng cho mọi loài thụ tạo”. Và điều mà chúng ta luôn xác tín, đó là Giáo Hội Chúa Ki-tô luôn đứng vững và phát triển, cho tới ngày Chúa Ki-tô đến trong vinh quang. Và khi ngày ấy chưa đến, Giáo Hội vẫn còn phải chu toàn sứ mệnh cao cả này.

Với cá nhân mỗi tín hữu, người đón nhận hồng ân sự sống, và rồi, đón nhận hồng ân Đức Tin, cũng sẽ phải canh cánh bên lòng lý tưởng Loan Báo Tin Mừng trong suốt hành trình dương thế của mình, cho tới ngày Chúa gọi về. Không ai được phép thoái thác. Không ai được phép chệnh mảng. Không ai được miễn trừ, dù bậc sống nào, hoàn cảnh sống nào đi nữa.

Giáo Hội vẫn Loan Báo Tin Mừng bằng việc giảng dạy để hiểu, dạy để học biết, và sống Tin Mừng để làm chứng. Vì thế, mỗi người một khả năng, một vốn hiểu biết, một ơn gọi bậc sống, khác nhau, nhưng tất cả đều phải sử dụng cho việc “làm cho mọi người nhận biết Chúa, và sống Tin Mừng Chúa dạy”.

Ngày khánh nhật truyền giáo nhắc nhở mỗi chúng ta yêu quý, phát huy, làm cho hiệu quả ơn gọi truyền giáo của mình, và cũng nhắc nhở chúng ta vui mừng tôn trọng ơn gọi, khả năng, và nỗ lực truyền giáo của mọi người. Đừng độc quyền truyền giáo. Đừng phân loại, hay xếp hạng người truyền giáo. “Đức Ki-tô vẫn là một”, nhưng bồn phận truyền giáo là của mọi tín hữu. Ai sống yêu như Đức Ki-tô đã sống yêu, là đã truyền giáo, không kể là cô bán rau hay bậc tiến sĩ, không kể là kẻ thấp bé tật nguyền, hay người có học hàm học vị ở trên cao!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giáo dân hân hoan sống Tin Mừng của Chúa, trong gia đình, giữa đời thường. Amen.

**18/10 THÁNH LU-CA, TÁC GIẢ SÁCH TIN MỪNG
2Tm 4,10-17; Lc 10,1-9.**

ĐÓN NHẬN TIN MỪNG CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT

“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít”.

Thánh Luca sinh tại Bi-thy-nia, là dân Hy Lạp cổ đại, thuộc thành phố An-ti-ô-ki-a ở Syria cổ. Các giáo phụ thời Giáo Hội sơ khai nói rằng ngài là tác giả của Tin Mừng theo Thánh Luca và sách Công vụ Tông đồ. Ngài làm nghề thầy thuốc và cũng là một người viết văn. Ngài là cộng sự đắc lực của Thánh Phao-lô. Thánh Phao-lô nhắc đến Ngài trong thư gửi Ti-mô-thê-ô: “Chỉ còn một mình Luca ở với cha. Con hãy đem Marcô đi và dẫn tới đây với con, vì anh ấy có thể giúp ích để cha chu toàn sứ vụ....”

Tin Mừng của Thánh Luca đặc biệt nói đến lòng nhân từ của Thiên Chúa, trong Đức Giê-su Ki-tô. Đoạn Tin Mừng sống động nhất là dụ ngôn “Người Cha nhân hậu”, trong đó, “đứa con hoang đàng” là hình ảnh của con người tội lỗi, mà cha hằng mong đợi chờ đón về trong lòng khoan dung tha thứ và yêu thương tròn đầy của Cha. “Bữa tiệc linh đình” cùng với “chiếc áo mới cho con” là hình ảnh của niềm vui Thiên Quốc mà Cha đã dọn sẵn cho người con biết sám hối, trở về.

Bài Tin Mừng hôm nay, cũng không ngoài ý diễn tả lòng Thiên Chúa khát khao con người trở về với Thiên Chúa. Đức Giê-su sai các môn đệ ra đi để đem “Tin Mừng Bình An” đến cho mọi người, bởi “lòng khát khao bình an đã chín rộ” như đồng lúa vàng! Hãy gặt về cho Thiên Chúa những tâm hồn đau thương, những tâm hồn khát khao bình an, những tâm hồn đang đói khát sự sống, vì Nước Thiên Chúa đã đến gần!

Mừng lễ Thánh Luca, lạy Chúa, chúng con cầu xin cho các gia đình hân hoan đón nhận lòng thương xót, đón nhận ơn tha thứ yêu thương của Thiên Chúa, trong Đức Giê-su, và cảm tạ Thiên Chúa, bằng cách chia sẻ lòng xót thương cho người, tha thứ cho người, và yêu mọi người như Chúa đã yêu. Amen.

18/10 THỨ HAI TUẦN 29 TN

Rm 4, 20-25; Lc 12, 13-21

LÀM GIÀU TRƯỚC MẶT CHÚA

“Những của người tích trữ sẽ để lại cho ai?”

Có người nhờ Chúa Giê-su can thiệp chuyện chia gia tài. Người từ chối. Và nói: “Các người hãy coi chừng, giữ mình tránh mọi thứ tham lam: vì chẳng phải sung túc mà đời sống được của cải bảo đảm cho đâu”. Người dùng ví dụ về một phú hộ phá lẫm cũ xây lẫm mới để tích trữ của cải, rồi tự nhủ linh hồn rằng hãy tha hồ hưởng thụ. Chúa nói “Hỡi kẻ ngu dại, đêm nay người ta sẽ đòi linh hồn người, thế thì những của người tích trữ sẽ để lại cho ai?” Vì kẻ tích trữ của cải cho mình, mà không làm giàu trước mặt Chúa, thì cũng vậy”.

Làm việc để kiếm sống là việc đáng trân trọng. Dầu kiếm có đủ ăn hay không đủ ăn, thì người làm việc vẫn có giá trị hơn người lười lỉnh, không làm gì! Làm việc tận tụy, không chỉ đủ ăn, mà còn dư ăn dư để, là do hồng ân Chúa ban, hơn là do tài sức của mình. Thế thì Chúa không cấm cản chúng ta làm giàu của cải vật chất thế gian này, mà Chúa lại còn giúp đỡ để chúng ta thành công. Hóa ra, làm giàu trước mặt thế gian thì không khó, nhưng điều quan trọng hơn, cần thiết hơn, và cũng khó hơn, đó là Chúa muốn chúng ta làm giàu trước mặt Chúa.

Khó hơn bởi vì: làm giàu trước mặt Chúa là vui lòng làm cho mình nghèo đi trước mặt thế gian, bằng cách dùng của cải của Chúa ban mà sẽ chia nuôi sống mọi người. Người nặng lòng với của cải, và ảo tưởng đó là hạnh phúc, thì khó mà làm được. Ước gì, chúng ta ngộ ra điều này: Nếu có cho đi đến mức trắng tay, thì chúng ta cũng không mất mát gì của mình, bởi chúng ta cũng đã bắt đầu từ tay trắng! Tất cả là của Chúa “ban cho”, để chúng ta tiếp tục “ban cho”. Như thế là chúng ta được vinh dự nối dài bàn tay yêu thương của Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết khôn ngoan dùng của cải Chúa ban, mà sẽ chia cho những người đói khổ. Amen.

19/10 THỨ BA TUẦN 29 TN

Rm 5,12.15b.17-19.20b-21; Lc 12,35-38.

TỈNH THỨC – YÊU CHÚA, SẴN SÀNG – YÊU NGƯỜI
“Phúc cho đầy tớ nào khi chủ về còn thấy tỉnh thức”.

Chúa Giê-su sẽ trở lại trần gian trong vinh quang, vào ngày chung thẩm. Và Người mong muốn mỗi chúng ta phải luôn “tỉnh thức chờ đợi và sẵn sàng đón Người” để xứng đáng được Người đưa vào cõi sống muôn đời. Đó là niềm tin vững chắc của Giáo Hội, của mỗi chúng ta.

Thế nhưng chưa ai biết ngày Chúa đến là ngày nào. Và cũng không ai dám chắc là mình còn sống tới ngày ấy. Bởi, con người phải tàn tạ, và chết đi trong khi thời gian chưa viên mãn. Sự chết của con người là chắc chắn. Nhưng giờ chết thì bất ngờ. Cách chết không thể biết, không được quyền chọn!

Trong tiếng Việt, có nhiều từ ngữ chỉ về cái chết như “qua đời”, “mất”, “ra đi” “được Chúa gọi về”, đều diễn nghĩa “đã vượt qua cõi tạm này, và được Chúa đưa về với Chúa trong cõi sống mới”. Vì thế từ cổ còn gọi cái chết là “sinh thì” nghĩa là “vào giờ sống”. “Lúc mà Chúa sinh thì, Mẹ đứng âu sầu lặng yên”, “Thánh Giuse là nơi cậy cho kẻ mong “sinh thì”

Lời Chúa mời gọi chúng ta “tỉnh thức và sẵn sàng”. Có người định nghĩa rất đơn giản rằng: “Tỉnh thức là yêu mến Chúa trên hết mọi sự”, và sẵn sàng là “luôn yêu người như Chúa yêu”. Thế thì còn nặng lòng với danh lợi dục trần gian hơn yêu mến Chúa là chưa “thất lung”, chưa tỉnh thức. Thế thì còn nặng lòng với cái tôi kiêu căng ích kỷ, không nghĩ đến ai, không yêu thương và sẻ chia cho người, là chưa “cầm đèn cháy sáng”, chưa sẵn sàng”. Chúng ta có thể chấp nhận định nghĩa này, để sống “tỉnh thức và sẵn sàng”, bởi trước tòa phán xét, Chúa Giê-su sẽ nói: “Vì xưa ta đói, các ngươi đã cho ăn...” – “Con đã yêu Chúa trong mọi người!”.

Lạy Chúa, xin cho chúng con luôn “thất lung, yêu Chúa trên hết mọi sự” và “cầm đèn sáng đức yêu người”. Amen

20/10 THỨ TƯ TUẦN 29 TN

Rm 6,12-18; Lc 12,39-48.

NGƯỜI QUẢN LÝ TRUNG TÍN VÀ KHÔN NGOAN

“Người ta đã ban cho ai nhiều, thì sẽ đòi lại kẻ ấy nhiều”

Chúa ban cho mỗi người một thân xác, có trí khôn, trí hiểu, khả năng để chúng ta giữ gìn và phát triển sự sống cho vinh danh Chúa. Chúa ban cho chúng ta linh hồn, còn ban đức tin, cậy, mến để chúng ta giữ gìn sự sống phần hồn tinh tuyền, làm nơi Chúa cư ngụ. Thân xác, linh hồn, trí khôn, khả năng, hiểu biết và đức tin cậy mến... tất cả là ân sủng Chúa ban.

Những ân sủng ấy, không chỉ để chúng ta lo cho mình, mà còn phải lo cho mọi người thuộc về chúng ta nữa., cho tha nhân nữa. Chúng ta phải là những “người quản lý trung tín khôn ngoan mà chủ đã đặt coi sóc gia nhân mình, để đến giờ phân phát phần lúa thóc cho họ”.

Làm lợi ra vốn liếng Chúa ban là bổn phận của mỗi chúng ta. Đã không làm lợi ra, lại làm thất thoát, tiêu tán, là tội vong ân nặng nề. Nếu ngày ấy, cha mẹ sinh con ra, nâng con như nâng trứng, hứng con như hứng hoa, nuôi con lớn, cho con học hành...; mà bây giờ, con lâm cảnh nghiện ngập, lúc vật vờ như chết, lúc ngông cuồng điên dại, thì lòng cha mẹ đón đau dường nào?! Thì cũng thế, Chúa đau lòng biết bao khi nhìn thấy thân xác linh hồn chúng ta, đã không sinh lợi gì cho mình, cho ai, không sinh lợi cho Chúa, lại biến thái ra xấu xa bi đát sống trong sự kiềm kẹp của ma quỷ, của tội lỗi.

Chúa, như ông chủ sẽ trở về bất ngờ, và hỏi chúng ta, những người quản lý của Người, về số vốn liếng đã ban và phần lợi từ số vốn liếng ấy. Vậy chúng ta hãy quý chuộng ân sủng, biết ơn Người và làm sinh lợi cho Người bằng cách “sống công chính cho vinh danh Chúa, yêu thương bác ái với hết mọi người, nhất là hiến thân phục vụ người cùng khốn”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sinh lợi hồng ân Chúa ban, để sống xứng đáng là quản lý trung tín của Chúa. Amen.

21/10 THỨ NĂM TUẦN 29 TN

Rm 6,19-23; Lc 12,49-53.

LỜI QUYỀN NĂNG GIÚP CHÚNG TA BÌNH AN

“Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”.

Sau khi nguyên tổ phạm tội, con người bị ma quỷ khống chế, nên lòng trí hóa ra tối tăm mê muội, luôn nghiêng về phía bất thiện hảo đối nghịch với Thiên Chúa thiện hảo.

Chúa Thánh Thần vẫn âm thầm giúp con người hướng thiện, và trông chờ một Đấng Giải Thoát ách thống trị của ma quỷ. Và cuối cùng, Chúa Giê-su đã đến. Người mang Tin Mừng của Nước Thiên Chúa đến như ánh sáng soi vào nơi tối tăm, như chân lý chiếu dội cõi mê lầm, như sự toàn thiện của Thiên Chúa phủ tràn trên con người bất thiện... Lời Chúa phân định rạch ròi, đâu là thiện, đâu là ác, đâu là thật, đâu là giả, và thế là, cuộc chiến thiện, ác, thật giả đã bùng nổ giữa lòng nhân loại. Sự thật đã chiến thắng. Sự Thiện đã lên ngôi.

Vâng, nhờ Lời Chúa soi sáng, mà trong mỗi con người luôn có cuộc nội chiến triền miên giữa thiện và ác, giữa công chính và bất chính, giữa dối trá và thành thật, giữa yêu thương và oán thù. Vậy muốn được bình an, con người phải nhờ đến Lời quyền năng của Thiên Chúa mà chiến thắng tội lỗi bất chính. Bao lâu còn làm đồ đệ của ma quỷ, con chìm mình trong sự bất chính, thì bấy lâu, chúng ta còn bất an, bất hạnh!

Hóa ra, bình an không phải là thứ “sung rụng từ trời xuống”, nhưng là thứ mà chúng ta có được nhờ tin vào Lời quyền năng để chiến thắng điều bất chính gian ác.

Đúng như Chúa Giê-su nói: “Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”. Lời Chúa chia rẽ chúng ta với điều bất chính, gian ác, và giúp chúng ta tiêu trừ cái bất chính gian ác, và đưa chúng ta vào cuộc sống công chính bình an.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Lời Chúa, tin tưởng vào Lời Chúa quyền năng, để sống công chính theo Lời Chúa dạy, và tìm được sự bình an hạnh phúc đích thực. Amen.

**22/10 THỨ SÁU TUẦN 29 TN. T. Gioan Phao-lô II. GH.
Rm 7,18-25a; Lc 12,54-59.**

LÀM HÒA VỚI CHÚA – LÀM HÒA VỚI NHAU

"Các người biết tìm hiểu diện mạo trời đất? Còn về thời đại này, sao các người không tìm hiểu?"

Giữa trần gian đầy đau thương, bi đát, con người vẫn ngóng đất trông trời, xem may chăng có nơi nào phù hộ, cho ngày đời bình yên tươi sáng hơn. Vậy mới có chuyện lòng người khao khát một đấng thần linh huyền nhiệm ở đâu đâu, ra tay cứu đồng bào đang tan tác, khi thiên nhiên nổi giận hóa lôi đình. Thần Nước ời xin đừng lụt, Thần Núi ời xin đừng sụp đổ. Thần Đất ời xin thôi lắc thôi rung. Thần Gió ời xin ngưng ngày bão tố! Vâng, con người bấy giờ luôn bất an, lo sợ, nên cứ trông chờ những dấu lạ điềm thiêng, mà chẳng biết làm gì để bình yên, bởi thế, Chúa Giê-su phải nói: “Các người biết tìm hiểu diện mạo trời đất? Còn về thời đại này, sao các người không tìm hiểu?”.....Thời đại này, là thời đại nào?

Chúa Giê-su muốn nói đến “thời đại của Thiên Chúa đã đến” mà dân Do Thái chẳng bận tâm. Chính Người là Đấng Thần Linh cao cả đã đến, mở ra thời đại mới của Thiên Chúa, để cứu thoát họ khỏi những đau thương, mà họ chẳng “sám hối và Tin vào Người”. Vì thế, Người dạy cho họ biết: việc cần làm ngay trong bất cứ thời khắc nào, là phải “làm hòa với Chúa, và làm hòa với nhau”, mới mong được bình an.

Có lời hát rằng: “Lạy Đức Bà Hòa Bình, xin giúp chúng con làm hòa với Chúa, xin giúp chúng con làm hòa với nhau, và thương kháng ban ơn bình an”. Ước gì, đây là tâm tình của chúng ta từ xác tín rằng: bình an không phải là hết dịch hay còn dịch, bình an không lệ thuộc vào tài trí của chính phủ hay hiệu quả của vaccin, nhưng bình an bởi “tin vào Thiên Chúa, sống tương quan mật thiết với Chúa và hết thảy mọi người”.

Lạy Chúa, xin Chúa giúp các gia đình đặt trọn niềm tin vào Chúa, kính mến Chúa và yêu thương hết mọi người. Amen

23/10 THỨ BẢY TUẦN 29 TN

Rm 8,1-11; Lc 13,1-9.

TRỞ SINH HOA TRÁI CÔNG CHÍNH

“Nếu các người không ăn năn sám hối cải, thì tất cả các người cũng sẽ bị hủy diệt như vậy”.

Nhân chuyện có mấy người Galilê bị quan Philatô giết, cũng như mười tám người bị tháp Silôe đổ xuống đè chết, Chúa Giê-su cho mọi người biết: không phải những người ấy chết vì họ tội lỗi hơn nhiều người khác, và Người mời gọi mọi người “hãy ăn năn sám hối”, để khỏi bị hủy diệt ngàn đời!

Sự chết vẫn được xem là nỗi bất hạnh nhất của nhân loại. Còn có cái chết bị xem là sự trừng phạt của ông trời dành cho kẻ gian ác! Thế nhưng, không thiếu những cái chết thật đẹp, thật hạnh phúc, bởi chết vì lý tưởng cao đẹp, chết vì yêu người, chết để cứu người! Chết như Đức Ki-tô đã chết!

Với các Ki-tô hữu, ước gì, luôn xác tín vững chắc rằng, sự chết là “lối dẫn vào sự sống trường sinh với Đức Ki-tô, trong Nước Thiên Chúa”. Thánh Phao-lô xác quyết: “Không còn gì là án phạt dành cho những ai ở trong Đức Giêsu Kitô: vì những kẻ ấy không còn sống theo xác thịt”. (x. Rm 8, 1-11)

Lời Chúa dạy chúng ta hãy ăn năn sám hối và đổi mới. Ăn năn sám hối là tập chết mỗi ngày. Chết sự sống theo đam mê xác thịt, chết tâm ý bất chính, để sống trong Thần Khí, sống lẽ công chính. Chết đi con người cũ dối trá, gian ác, kiêu căng ích kỷ, ganh tỵ, oán thù để sống con người mới thật thà, chân thiện, khiêm nhường vị tha. Chết, để sống sự sống mới!

Chúng ta như cây vả kia không sinh trái, nhưng Chúa vẫn kiên nhẫn chờ chúng ta sám hối, cắt tỉa những cành cây chết khô, héo rũ, cắt bỏ những trái sâu sủa đèo cọt, và nhờ ân sủng Chúa chăm bón, tưới tắm mà trở sinh hoa trái công chính

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sám hối, quyết tâm từ bỏ tội lỗi, tập chết những bất chính, để sống tinh tuyền, thánh thiện, công chính theo Tin Mừng Chúa Giê-su. Amen.

24/10 CHÚA NHẬT 30 TN B
Gr 31,7-9; Hr 5,1-6; Mc 10,46-52.

XIN KHE KHẼ CHẠM VÀO ĐÔI MẮT CON

“Lạy Thầy, xin cho tôi được thấy”.

Anh Bartimê, một người mù đang ngồi ăn xin ở vệ đường thưa với Chúa Giê-su: “Lạy Thầy, xin cho con được nhìn thấy” Và Chúa Giê-su nói “Đức tin của con đã chữa con” và Người đã cho anh được nhìn thấy.

Khi anh chưa được “nhìn thấy” thì tai anh đã “nghe thấy” và lòng anh đã “nhận thấy” đích thực con người và sứ vụ của Đức Giê-su: Người là “Con Đavít, giàu lòng xót thương”, có “đủ quyền phép và đủ lòng thương” để chữa lành cho anh. Vì thế, khi được Người gọi tới, anh “liệng áo choàng mà chạy đến với Người”. Anh Bartime đã nhìn thấy Chúa Giê-su bằng “con mắt Đức Tin”, trước khi thấy Người bằng con mắt thể lý.

Còn chúng ta, con mắt thể lý của chúng ta thì nhìn thấy, mà con mắt đức tin lại mù lòa. Chúa luôn sẵn sàng chữa lành, nếu chúng ta nhận ra mình mù lòa và kêu xin Người.

Xin mượn lời bài hát: “Xin Người một khẽ chạm”, để mời mọi người cùng suy niệm: “Mắt con mãi nhìn lên Con Chúa treo trên Thập Giá, nhưng sao lòng chẳng động, dù chỉ là một chút xót xa. Hóa ra là mắt con, tưởng thấy nhưng đã mù lòa. Con xin bàn tay Ngài khe khẽ chạm vào đôi mắt con”

“Mắt con mãi nhìn xem thương tích anh em cùng khốn, nhưng sao lòng chẳng động, dù chỉ là một chút xót thương. Hóa ra là mắt con chẳng thấy ai kia đoạn trường. Con xin bàn tay Ngài khe khẽ chạm vào đôi mắt con”

Lạy Chúa, chúng con tạ ơn Chúa vì Chúa đã ban cho chúng con đôi mắt để nhìn thấy công trình của Chúa và để nhìn thấy anh chị em chúng con. Xin chữa lành đôi mắt đức tin của chúng con, để nhìn thấy và nhận ra tình thương và ân sủng Chúa, để nhìn thấy và nhận ra chân dung của Chúa nơi mọi người, nhất là những người đau thương cùng khốn. Amen.

25/10 THỨ HAI TUẦN 30 TN B

Rm 8,12-17; Lc 13,10-17.

THẬT LÒNG YÊU CHÚA, THẬT LÒNG YÊU NHAU

"Chớ thì không nên tháo xiềng xích buộc người con gái của Abraham này trong ngày Sabbat sao?"

Ngày Sa-bat, Chúa Giê-su chữa lành cho người đàn bà vừa bị quỷ ám, vừa bị “lưng còng mặt cúi” đã mười tám năm sỉ nhục. Thấy thế, viên trưởng hội đường tức giận, nói khéo với mọi người rằng đừng đến xin chữa bệnh trong ngày Sa-bat.

Chúa Giê-su lên án việc thờ phượng Chúa cách giả hình, việc giữ lề luật cách bên ngoài. Vì bao lâu còn giả dối, thì bấy lâu còn là đồ đệ của ma quỷ. Con cái của Thiên Chúa thì thật lòng kính mến Chúa và thật lòng yêu thương nhau.

Câu chuyện Tin Mừng cho thấy: khi đã có thành kiến với nhau, thù ghét nhau, thì ai ấy có làm việc tốt, mình cũng cho là xấu, có làm việc lành, việc thiện, thì mình cũng kiếm cho ra chuyện mà bôi nhọ, nhục mạ cho thỏa lòng! Viên trưởng hội đường kia vì không muốn nhìn nhận Chúa Giê-su là Con Thiên Chúa, nên cũng không nhìn ra nỗi thống khổ của bà bị quỷ ám còng lưng. Ông nhân danh luật ngày Sa-bat không được làm nghề thầy thuốc, để lên án việc lành của Chúa Giê-su, lại còn cảnh cáo mọi người bệnh tật đến với Người!

Hóa ra, khi con người không nhận ra Thiên Chúa, không kính sợ Thiên Chúa, thì họ cũng chẳng có trái tim, chẳng có lòng thương xót, nếu không nói là vô cảm như loài vô tri, vô giác! Thực ra, trong rừng cây, có những cây phải nghiêng mình đi, để cho một cây khác vươn mình lên.

Còn chúng ta, có lẽ nào không được may mắn chút yêu người. Nói yêu Chúa mà không yêu người, là nói dối! Việc thờ phượng đẹp lòng Chúa là “chúng ta yêu thương nhau”

Lạy Chúa xin cho các gia đình thật lòng yêu mến Chúa, và vì yêu mến Chúa, họ thật lòng yêu mến nhau, để tình yêu gia đình, sẽ nên lời chứng cho Tin Mừng giữa đời. Amen.

26/10 THỨ BA TUẦN 30 TN B

Rm 8,18-25; Lc 13,18-21.

HẠT CẢI NHỎ BÉ, TẮM MEN BÉ NHỎ

“Hạt cải mọc lên và trở thành một cây to”.

Chúa không ví Nước Thiên Chúa như cây cải to lớn mà chim trời đến nương đậu, hoặc như một tấm bánh đã hoàn hảo thơm ngon để mọi người hưởng dùng, nhưng Người ví Nước Thiên Chúa như hạt cải nhỏ bé, ví như tấm men bé nhỏ.

Quả thực, Nước Thiên Chúa được xây dựng từ hạt cải bé nhỏ khiêm hạ là chính Chúa Ki-tô, rồi đến 12 con người gọi là Tông Đồ khiêm hạ bé nhỏ. Nước ấy đã lớn lên từng ngày, đã phải vượt qua mọi nghịch cảnh, phải chiến đấu và chiến thắng bão táp phong ba, để trở thành bóng mát cho nhân loại, trở thành nơi muôn dân tìm về nương nấu bình an. Giáo Hội Chúa Ki-tô bắt đầu từ tấm men Giê-su, đã nên tấm bánh thơm ngon bẻ ra cho muôn người được sống, và sống dồi dào!

Cũng vậy, hạt giống Đức Tin là hồng ân, như hạt cải nhỏ bé, gieo vào lòng mỗi chúng ta, và chúng ta có bổn phận làm cho hạt cải ấy nảy mầm, chăm sóc cho cây cải lớn lên, và nhờ ơn trời nuôi dưỡng cho cây cải vươn mình ra mà che bóng mát, mà thành chỗ cho chim trời nương nấu. Cũng thế, tấm men Đức Tin gieo vào lòng chúng ta, phải chịu nhào nặn đau đớn, để đức tin ấy làm dậy lên cả thúng bột đời mình, nên tấm bánh thơm ngon bẻ ra sẽ chia cho nhiều người.

Lời Chúa mời gọi mỗi người hãy chăm sóc cây cải Đức Tin của mình và của gia đình mình, sao cho, mỗi ngày mỗi mạnh mẽ hơn, trưởng thành hơn, lớn rộng ra nhờ Đức Cây, Đức Mến. Bây giờ, đời sống Tin, Cây, Mến của chúng ta, sẽ là lời loan báo Tin Mừng cho mọi người, sẽ là bóng mát, là bánh thơm cho mọi người. Và bây giờ, gia đình sẽ là “nơi Thiên Chúa ngự trị”, là “Nước Thiên Chúa hạnh phúc, bình an”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình can trường giữ vững, và làm phát triển lớn mạnh hồng ân Đức Tin Chúa ban. Amen.

27/10 THỨ TƯ TUẦN 30 TN B

Rm 8,26-30; Lc 13,22-30.

ƠN CỨU ĐỘ CHO NGƯỜI TIN VÀO CHÚA KI-TÔ

“Người ta sẽ từ đông sang tây đến dự tiệc trong nước Chúa”.

Người Do Thái vẫn luôn tự hào mình là dân riêng của Thiên Chúa. Họ nghĩ rằng khi họ giữ lề luật cũ của Do Thái cách hình thức bên ngoài, là đã đủ chuẩn để được cứu độ. Vì thế, họ không đón nhận lời mời gọi sám hối và tin vào Tin Mừng của Chúa Giê-su. Họ không muốn hiểu rằng: Ơn Cứu Độ không phải do lề luật, nhưng là do lòng tin vào Chúa Ki-tô.

Vì thế, Chúa Giê-su nói: họ sẽ không được cứu độ vì họ không tin. Bấy giờ, dẫu cho họ có nói: “Chúng tôi đã ăn uống trước mặt Ngài, và Ngài đã giảng dạy giữa các công trường của chúng tôi”, thì họ cũng bị từ chối và bị ném ra ngoài. Người còn cho họ biết: “Người ta sẽ từ đông chí tây, từ bắc chí nam đến dự tiệc trong nước Thiên Chúa”.

Lời Chúa một lần nữa khẳng định với chúng ta rằng: muốn được cứu độ, phải “sám hối và tin vào Tin Mừng”. Sám hối là từ bỏ lối bước rộng rãi kiêu căng cao ngạo theo đam mê dục vọng trần gian. Sám hối là vui mừng bước vào lối hẹp khiêm hạ khó nghèo, theo Tin Mừng của Chúa Ki-tô. Chưa từ bỏ lối rộng bất chính là chưa sám hối. Sám hối mà chưa sống Tin Mừng Chúa Giê-su là nguy cơ “ngựa quen đường cũ”.

Hóa ra, ơn cứu độ không dành cho người quen biết hay đồng hương, từng ăn uống với Chúa Giê-su, cũng không hẳn sẽ dành cho người có vốn hiểu biết, có học hàm học vị bằng cấp về môn học Giê-su, nhưng ơn cứu độ dành cho những ai có lòng “sám hối, tin vào Chúa Giê-su, lắng nghe và thực hành Lời Người dạy”. Vì thế, Chúa nói: “Có những người sau hết sẽ trở nên trước hết, và những người trước hết sẽ nên sau hết”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình Tin vào Chúa Giê-su, yêu mến Người, lắng nghe và thực hành Lời Người trong gia đình, và trong cuộc sống đời thường của mỗi người. Amen.

28/10 THỨ NĂM TUẦN 30 TN B

Rm 8, 31b-39; Lc 13, 31-35

GIÊ-RU-SA-LEM MỚI CỦA THIÊN CHÚA

“Không lẽ một tiên tri phải giết chết ngoài thành Giêrusalem?”

Có mấy người biệt phái đến thưa Chúa Giê-su: “Xin Thầy lên đường và đi khỏi đây, vì Hêrôđê toan giết Thầy”. Nhưng Chúa Giê-su xác quyết: “không lẽ một tiên tri bị giết chết ngoài thành Giêrusalem”. Bởi vì, Người tuân hành Thánh Ý Chúa Cha, và Người đã sẵn sàng chấp nhận thương khó, và tử nạn, và đặc biệt là tử nạn tại Giê-ru-sa-lem, để sẽ sống lại tại Giê-ru-sa-lem, và trở nên Thành Thánh Giê-ru-sa-lem mới của Thiên Chúa, trở nên Nơi Thờ Phượng mới của nhân loại.

Quả thực, thành thánh Giê-ru-sa-lem cũ, nơi Thiên Chúa và con người gặp gỡ nhau, đã bị người Do Thái làm ra ô uế, biến thành nơi buôn bán như chỗ chợ đời. Họ không còn thờ phượng Thiên Chúa nơi thành thánh Giê-ru-sa-lem này nữa. Vì thế, Người khóc thương cho Giê-ru-sa-lem, cũng là khóc thương cho nhân loại tội lỗi. Người đã từng nói: “Cứ phá hủy đền thờ này đi. Ta sẽ dựng lại trong ba ngày”.

Lời Chúa mời gọi chúng ta nhìn vào căn nhà, tâm hồn, thân xác mình, xem có còn là nơi thánh của Thiên Chúa ngự trị, hãy đã biến thành chợ đời ngổn ngang bao danh lợi đục trần gian. Hãy nhìn vào gia đình mình, xem có còn là mái ấm tình yêu của Thiên Chúa tình yêu hiệp nhất cư ngụ, hay đã trở nên căn chòi nhớp nhơ bao thứ bất chính gian tà. Xin nhớ cho, Chúa Giê-su đang khóc thương thân xác, tâm hồn căn nhà tội lỗi của chúng ta. Hãy yêu mến Chúa Giê-su, quý chuộng ơn Cứu Chuộc của Người. Hãy cùng Người đóng đinh con người cũ gian tà, để cùng Người sống con người mới thiện hảo.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình can đảm từ bỏ tội lỗi, chết đi những bất chính, cùng Chúa Giê-su làm mới lại tâm hồn, để xứng đáng là đền thờ cho Thiên Chúa ngự trị. Amen.

28/10 THÁNH SI-MON VÀ THÁNH GIU-ĐA, TÔNG ĐỒ *Ep 2,19-22; Lc 6,12-19.*

ĐỨC TIN TRÊN NỀN TẢNG CÁC TÔNG ĐỒ

Thánh Simon và Giuđa mừng chung một ngày bởi vì các ngài đã cùng nhau hoạt động tông đồ để hoán cải dân ngoại. Thánh Simon còn gọi là nhiệt thành (Lc 6, 15) bởi vì cũng như Giuđa, ngài thuộc về nhóm những người phản đối sự chiếm đóng của đế quốc Rôma, nhưng đối với ngài, sứ điệp của Đức Kitô là sự khám phá tình yêu và lòng thương xót đại đồng của Thiên Chúa. Thánh Giuđa, con của Giacôbê, cũng gọi là Tãđê, là anh em của thánh Giacôbê hậu và của thánh Simêôn, giám mục Giêrusalem, và là anh em họ của Đấng Cứu Thế. Trước khi được nuôi dưỡng để trở thành sứ giả của Tin Mừng, ngài là một nông dân bình thường.

Thánh Simon đã rao giảng ở Ai cập, ở Mauritania, ở Lybia; còn thánh Giuđa, sau khi đã truyền giáo ở Phi Châu, ngài trở về Đông phương và loan báo Tin Mừng ở miền Giuđa, Samari, Syria và Lưỡng hà địa. Simon và Giuđa gặp lại nhau ở vịnh Ba tư, và ở đó các ngài đã quyết tâm giữ vững niềm tin và cùng nhau chịu tử đạo.

Những điều phi thường mà Thiên Chúa làm qua bàn tay của Thánh Simon và Giuđa, đã làm cho vị vua của xứ này kính nể. Có câu chuyện rằng: hai con sư tử xông chuồng gây nổi khiếp sợ. Nhân danh Chúa Giêsu Kitô, Thánh Simon và Giuđa đã điều khiển cho những con vật tàn bạo này phải nghe theo. Sau đó, vua, triều đình và hơn sáu chục ngàn người Ba tư trở lại đạo công giáo. Các nhà thờ được dựng lên trên những đồng đồ nát của các đền thờ ngẫu tượng, như một dấu chỉ hiển nhiên rằng: sự chiến thắng của Đức Kitô đã được thực hiện.

Lạy Chúa, chúng con tạ ơn Chúa, vì đức tin của chúng con đã “được xây dựng trên nền tảng của các Tông đồ và Tiên tri, mà chính Đức Kitô làm đá góc tường”. Xin cho chúng con trung thành vững tin và làm chứng cho Nước Chúa. Amen.

29/10 THỨ SÁU TUẦN 30 TN B

Rm 9,1-5; Lc 14,1-6.

XÓT THƯƠNG LÀ DÂNG LỄ MỌI LÚC MỌI NƠI

“Trong ngày Sabbat, ai trong các ông có con lừa hay con bò rơi xuống giếng mà không kéo nó lên sao?”

Chúa Giê-su chữa lành cho một người mắc bệnh thủy thũng trong ngày Sa-bat. Biết các biệt phái không vừa ý, Người chất vấn: “Trong ngày Sabbat, ai trong các ông có con lừa hay con bò rơi xuống giếng mà không lập tức kéo nó lên sao?” Thánh Luca ghi rõ rằng: “Nhưng các ông không thể trả lời câu hỏi ấy”. Tại sao không thể trả lời? Bởi, nếu trả lời không cứu, không kéo con bò lên, thì một là nói quá dối, hai là lòng quá ác! Và nếu trả lời có, thì lộ ra lòng ích kỷ của mình, rằng, “tôi chỉ cứu con bò của tôi, còn bò của người ta thì chết mặc, ai cứu thì tôi cho là phạm luật”.

Chúa Giê-su nhấn mạnh đến luật “xót thương người”, và chỉ cho họ thấy họ giữ luật giả hình. Bởi, Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót, cho nên, ai có lòng thương xót người cách chân thành, thì người ấy làm vui lòng Thiên Chúa.

Có câu chuyện rằng: Nghe tin mấy thầy, mấy sơ đi làm thiện nguyện ở các bệnh viện trong mùa Covid, một bà kia nói rằng: “Tội nghiệp các thầy các sơ quá, đã vất vả cực khổ với các bệnh nhân, còn phải mang tội bỏ lễ ngày Chúa nhật nữa chứ”. Nghe vậy, ông già nọ giải thích: “Không phải vậy đâu bà ơi, khi phục vụ các bệnh nhân, là chính các thầy các sơ đang “dâng lễ” đó bà”. Bà ấy tức giận: “Ông nói tào lao. Không có cha làm lễ, lấy gì dâng lễ”. Biết khó giải thích cho bà ấy hiểu, ông nhượng bộ nói: “Thôi để hôm nào hết dịch, bà đi lễ, gặp cha sở, hỏi lại xem sao? Còn tui, hiểu sao nói vậy í mà!”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn có lòng xót thương người như Chúa đã xót thương, để mỗi hy sinh, mỗi sẻ chia, mỗi chạm tay xuống xót thương giúp đỡ, được trở nên của lễ hèn mọn kết hiệp với lễ tế cứu độ của Chúa Giê-su. Amen.

30/10 THỨ BẢY TUẦN 30 TN B

Rm 11,1-2a.11-12.25-29; Lc 14,1.7-11.

ĐỨC KHIÊM HẠ CHIẾN THẮNG LÒNG KIÊU CĂNG

“Hễ ai nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên”.

Con người đầu tiên trong nhân loại ‘nhắc mình lên’, và “bị hạ xuống”, cũng là con người đầu tiên mà Thiên Chúa tạo dựng: Nguyên tổ của chúng ta Adam và Eva. Ông bà muốn ăn trái cây cấm để được nhắc lên cho bằng Thiên Chúa, để được sáng láng như Thiên Chúa. Kết quả là: nguyên tổ dẫn cả loài người lầm lũi vào cuộc đời, và cuối cùng là trở về với cát bụi.

Tất cả những con người “hạ mình xuống” và “được nhắc lên” đều là những con người nằm trong kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa. Nhưng không có việc “hạ mình xuống” nào đến mức thấp nhất, bần cùng nhất, tòi tệ nhất, đau thương nhất cho bằng việc hạ mình xuống của chính Con Một Thiên Chúa. Và kết quả là: ai tin vào Người, thì Người sẽ cho thân phận cát bụi này sống lại, và sống đời đời trong Nước Thiên Chúa.

Hóa ra, Lời Chúa Giê-su dạy hôm nay: “Hễ ai nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên”, là họa lại cả một công trình cứu chuộc của Thiên Chúa, mà chính Người là Con Thiên Chúa đã thực hiện. Chính do bởi việc con người đòi làm Thiên Chúa, mà Thiên Chúa phải bước xuống làm con người! Đức khiêm hạ của Thiên Chúa đã chiến thắng lòng kiêu căng của ma quỷ.

Vì thế, Lời Chúa nhắc nhở các gia đình: ai còn sống trong sự kiêu căng, ấy là còn sống dưới chế độ ma quỷ, sẽ phải bị Thiên Chúa tiêu diệt. Chỉ có ai có lòng khiêm nhường như Con Thiên Chúa, mới được Thiên Chúa yêu thương cứu khỏi cái chết đời đời, cứu khỏi thân phận bụi tro nghìn thu và được sống lại, sống đời đời trong Nước Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình giúp nhau sống hiền lành khiêm nhường như Chúa Giê-su, để được cứu độ. Amen.

31/10 CHÚA NHẬT 31 TN B

Dnl 6,2-6; Hr 7,23-28; Mc 12,28b-34.

SẼ KHÔNG BAO GIỜ LÀ KHẨU HIỆU

“Kính mến Chúa trên hết mọi sự. Yêu người như mình vậy”

Chúa Giê-su tóm tắt toàn bộ luật của người Do Thái chỉ trong hai điều quan trọng hơn cả. Quan trọng vì việc tuân hành tất cả những khoản luật khác cũng nhằm vào hai việc chính yếu này mà thôi: Đó là “kính mến Chúa và yêu thương người”.

Còn có thể rút gọn là “Mến Chúa, Yêu Người”. Cho đến nay, ai cũng biết đây là hai luật quan trọng của người công giáo. Và hơn thế nữa, Chúa cũng muốn và ai cũng mong nhìn thấy người công giáo chu toàn hai điều luật này. Vì thế, “Mến Chúa, Yêu Người” sẽ không bao giờ là khẩu hiệu của người công giáo, nhưng luôn phải là đời sống cụ thể sống động.

Không ai muốn nhìn thấy người công giáo mê tín, tin vợ thờ quấy, hoặc tôn thờ tiền bạc, danh vọng lạc thú, đam mê những chuyện bất chính, gian tà... vì đó là tín hiệu cho thấy họ yêu mến Chúa ít hơn là yêu mến sự thế gian. Cũng không ai muốn nhìn thấy người công giáo đã không yêu thương đùm bọc giúp đỡ nhau, lại còn ganh tỵ, hơn thua, thành kiến, nói hành, nói xấu, bôi bác, ích kỷ, hiềm thù, và nhất là làm hại người khác về tinh thần, lẫn vật chất... vì đó là dấu hiệu yêu thương người ít hơn yêu chính bản thân mình.

Ước gì các gia đình nhận ra gia đình là giáo hội thu nhỏ, nhưng cũng là một cộng đoàn “phụng vụ, hiệp nhất và truyền giáo”, và việc phải chu toàn là “thờ phượng Chúa, yêu thương nhau” và qua đó, giới thiệu Chúa cho mọi người. “Mến Chúa và yêu người” trước tiên phải được hướng dẫn, huấn luyện và học gương sống nơi gia đình, để Giáo Hội có những con người công giáo đúng nghĩa. Thật là vinh dự cho gia đình.

Lạy Chúa, xin cho mọi người sinh hoa trái hồng ân này: gia đình là trường học đầu tiên dạy đời sống mến Chúa, yêu người, để các thế hệ nối tiếp là chứng nhân Nước Chúa. Amen.



**ĐỒNG HÀNH VỚI NGƯỜI TRẺ
TRONG ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 10 - 2021***